

การใช้เปลือกสับปะรดหมักเลี้ยงโค: ลักษณะทางกายภาพและคุณค่าทางอาหารของเปลือกสับปะรดหมัก

The use of pineapple waste as cattie feed: physical characteristic and nutritive value of silage from pineapple waste

ภูริพงศ์ จิตรมะโน สมปอง สรวนคริ พิริวัจน์ ชูเพ็ง ก.ทีปลักษณ์ ระจันทรุ
ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์ คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

บทคัดย่อ

ใช้แผนการทดลองแบบ 2×2 Factorial arrangement in CRD ประกอบด้วยปัจจัยที่ 1 คือ ระยะเวลาผ่านก่อนหั่นสับปะรดทั้งไว้(0, 1, 3, 5 และ 7 วัน) ปัจจัยที่ 2 คือ อายุหมัก (0, 2, 4, 6, และ 8 สัปดาห์) เพื่อศึกษาผลของอายุการเก็บรักษาและระยะเวลาผ่านเปลือกสับปะรดต่อคุณภาพเปลือกสับปะรดหมัก ทำการหมักเปลือกสับปะรดในถุงพลาสติกขนาด 25×30 นิ้ว ในปริมาณถุงละ 30 กิโลกรัม แต่ละกลุ่มทดลองมี 4 ชุด ทำการเปิดถุงหมักทุก ๆ 2 สัปดาห์ เพื่อตรวจสอบลักษณะทางกายภาพ และสุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์คุณค่าทางอาหาร

ผลการทดลองพบว่าเปลือกสับปะรดหมักในทุกระดับ มีคะแนนลักษณะทางกายภาพลดลงเมื่อระยะเวลาในการหมักและระยะเวลาผ่านก่อนหั่นสับปะรดทั้งไว้เพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ค่า pH ของเปลือกสับปะรดหมักมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.10 - 4.05 ($P < .01$) อิทธิพลร่วมระหว่างระยะเวลาในการหมักและระยะเวลาที่ผ่านเปลือกสับปะรดในกองมีผลต่อค่าเฉลี่ย pH ค่าเฉลี่ยเปลอร์เซ็นต์วัตถุแห้งลดลงเมื่อระยะเวลาการหมักนานขึ้น แต่การผ่านเปลือกสับปะรดทั้งไว้นานจะมีผลให้ค่าเฉลี่ยเปลอร์เซ็นต์วัตถุแห้งสูงขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ค่าเฉลี่ยเปลอร์เซ็นต์ NDF มีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อค่าเฉลี่ยระหว่าง 64.23 – 80.63 % ค่าเฉลี่ยเปลอร์เซ็นต์ ADF เพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาการหมักนานขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) แต่ระยะเวลาการการผ่านเปลือกสับปะรดทั้งไว้ไม่มีความแตกต่างทางสถิติต่อค่าเฉลี่ยเปลอร์เซ็นต์ ADF ระยะเวลาการหมักและการผ่านเปลือกสับปะรดทั้งไว้นานขึ้นทำให้ค่าเฉลี่ยเปลอร์เซ็นต์โปรตีนสูงขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$)

Abstract

The experiment was conducted to determine the effect of duration before ensiling and ensiled period on quality of pineapple waste. 2×2 Factorial in CRD was used. Factor 1 was duration before ensiling ((0, , 3, 5 and 7 day) and factor 2 was the ensiled period (0, 2, 4, 6, and 8 week.). Each treatment combination had 4 replication which 30 kg.of pineapple

waste were ensiled. After 0, 2, 4, 6 and 8 weeks of ensiled period the physical characteristics and chemical composition were analyzed.

It was found that physical characteristics (organoleptic test score) of pineapple wastes were significantly difference ($p<0.01$) which increased duration before ensiling and ensiled period. Ensiled pineapple wastes had average pH between 3.10 - 4.05 ($P < .01$). Duration before ensiling and ensiled period were significantly effected on pH value. Increased ensiled period, significantly decreased in DM percentage of ensiled pineapple waste. But increased in duration before ensiling increased in DM percentage ($P < .01$). Average % NDF of the treatments were not significant difference. (avg. 64.23 – 80.63%) Increased in ensiled period, increased in % ADF ($P < .01$). Duration before ensiling had no significant difference in %ADF.

บทนำ

เปลือกสับปะรด (pineapple waste) เป็นผลผลิตได้จากการปลูกสับปะรดและโรงงานสับปะรดกระป่อง ประกอบด้วย เปลือกนอก แกนกลาง เศษเนื้อ ส่วนปลายยอด และส่วนโคนล่างของสับปะรด โดยเฉลี่ยมีน้ำหนักร่วมกันประมาณ 40 – 50 % ของน้ำหนักผล (Senick et.al, 1978) ประเทศไทยนับเป็นประเทศที่เป็นผู้ส่งออกสับปะรดกระป่องในอันดับ 1 ใน 3 ของโลก โดยมีพื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันตกและภาคตะวันออกรวมกันคิดเป็นร้อยละ 99.4 จึงทำให้นำเปลือกสับปะรดอยู่จำนวนมากในแต่ละปีการเพาะปลูก (กรมส่งเสริมการเกษตร,2543) เป็นลักษณะนิคุณค่าทางอาหารสูงเทียบได้กับอาหารหลายคุณภาพปานกลาง และเกษตรกรในภาคใต้ส่วนใหญ่นำมาใช้เลี้ยงโโคเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า 20 ปี โดยการซื้อจากโรงงานสับปะรดกระป่องแล้วเก็บองกับพื้นชีเมนต์ หรือพื้นดิน โดยไม่มีการเก็บรักษาเพื่อใช้ในฤดูกาลที่ขาดแคลนซึ่งการเปลือกสับปะรดองกับพื้น มีผลให้คุณค่าทางอาหารของเปลือกสับปะรดลดลงด้วย (ไพบูลย์, 2545) การศึกษาด้านวิธีการหมักและระยะเวลาเก็บรักษาที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็น การศึกษาในครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาดักษณ์ทางกายภาพ และองค์ประกอบทางเคมีของเปลือกสับปะรดหมักที่อายุการเก็บรักษาต่างๆ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาดักษณ์ทางกายภาพและคุณค่าทางอาหารของเปลือกสับปะรดหมัก

อุปกรณ์และวิธีการ

เปลือกสับปะรดที่ใช้ในการทดลองเป็นเปลือกสับปะรดที่ได้จากโรงงานสับปะรดกระป่อง ในจังหวัดลำปาง นำเปลือกสับปะรดมาคงไว้บนพื้นชั้นเม็ดเป็นเวลา 0, 1, 3, 5, 7 คืน ก่อนทำการหมักโดยใช้แผนการทดลองแบบ 2x2 factorial in Completely Randomized Design ปัจจัยที่ 1 คือระยะเวลาที่กองเปลือกสับปะรดไว้ก่อนทำการหมัก มี 5 ระดับ(0, 1, 3, 5 และ 7 วัน) ปัจจัยที่ 2 คือ ระยะเวลาที่ใช้ในการหมักเปลือกสับปะรด มี 5 ระดับ (0, 2, 4, 6 และ 8 วัน) ทำการหมักเปลือกสับปะรดในถุงพลาสติกหนาบานทับด้วยถุงอาหารสัตว์ ขนาดบรรจุ 30 กิโลกรัม เล่ากาศ ออกจากถุงให้หมด ก่อนที่จะปิดและมัดด้วยเชือกให้แน่น แต่ละกลุ่มทดลองทำ 4 ชุด เมื่อครบกำหนดเวลาปีดถุงแล้วประเมินลักษณะทางกายภาพ (organoleptic test score) ของเปลือกสับปะรด หมัก พร้อมกับวัดค่า pH ด้วย hand pH meter จากนั้นถุ่มตัวอย่างเปลือกสับปะรดหมักเพื่อวิเคราะห์ คุณค่าทางอาหารตามวิธี proximate analysis และ ค่า NDF และ ADF สถานที่ทดลองใช้สาขาอาหารสัตว์ โรงฝึกนักศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์ คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2547 ถึง มีนาคม 2548

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนตามแผนการทดลองแบบ Factorial in CRD และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลอง โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test ด้วยโปรแกรม สเต็รเจรูป SAS (1988)

ผลการทดลองและวิจารณ์

เปลือกสับปะรดนำมาจากโรงงานสับปะรดใหม่ ๆ ประกอบด้วย ส่วนเปลือกด้านข้าง ส่วนหัว ส่วนหาง แกน(ไส้) และเศษเนื้อ มีสีเขียวอมเหลือง มีความสด กลิ่นหอมอมเปรี้ยว และมีความฉ่ำ น้ำมาก มีค่าความเป็นกรด-ด่าง(pH) ประมาณ 3.5 เมื่อถูกหั่นจะมีไขมันพื้นซึ่งเป็นตัวเร่งการหล่อละลาย พบว่าในวันที่ 1 กองเปลือกสับปะรดถูกตัวอัดแน่นมีน้ำไหลออกจากการหมักจำนวนมาก ลักษณะโดยทั่วไปเหมือนกับเปลือกสับปะรดหมัก และมีกลิ่นและกลิ่นของผลไม้

ในวันที่ 3 กองเปลือกสับปะรดถูกตัวอัดแน่นขึ้น เปลือกสับปะรดที่อยู่ด้านนอกหรือที่ผิวของกอง ซึ่งถูกแสงแดดโดยตรง มีลักษณะแห้งเหี่ยว มีสีน้ำตาลอ่อนเริ่มน้ำ เมล็ดวันนี้จะลดลง ไประบูรณ์เปลือกสับปะรดที่อยู่ด้านนอกกอง มีน้ำสับปะรดไหลซึมออกจากการหมักเล็กน้อย ลักษณะโดยทั่วไปของเปลือกสับปะรดที่อยู่ภายในเหมือนกับเปลือกสับปะรดหมัก มีกลิ่นและกลิ่นของผลไม้

ในวันที่ 5 มีน้ำสับปะรดไหลออกจากการหมักสับปะรดมาก การบูรณาการของเปลือกสับปะรดมีน้อยมาก เปลือกสับปะรดที่อยู่ด้านนอกกอง มีลักษณะแห้งเหี่ยว เริ่มน้ำห่อน แมลงวันในส่วนที่เมล็ดวันนี้จะเปลือกสับปะรดด้านนอกมีสีน้ำตาลเข้ม บางส่วนเริ่มน้ำดี ภายใน

กองสับปะรดโดยทั่วไปเหมือนกับเปลือกสับปะรดหนัก มีลักษณะ สีเขียวอมเหลือง น้ำมัน 宣告ขออภัย

วันที่ 7 ลักษณะโดยทั่วไปเหมือนกับเปลือกสับปะรดหนักในวันที่ 5 เปลือกที่อยู่ภายนอกของชิ้นถูกแสดงแล้วมีลักษณะแห้งเหี่ยวเพิ่มมากขึ้น บางส่วนมีลักษณะแห้งกรอบ มีสีน้ำตาลขึ้น และมีกลิ่น宣告ขออภัย

เมื่อนำเปลือกสับปะรดออกจากกองสับปะรดที่เวลาต่างๆ กันคือ 0, 1, 3, 5 และ 7 ชั่วโมง แล้วนำมาหมักในถุงพลาสติกและเก็บรักษาไว้ที่ระยะเวลา 0, 2, 4, 6 และ 8 ตั้งแต่ที่พบว่า ลักษณะทางกายภาพของเปลือกสับปะรดหนักคือค่าคะแนนลักษณะทางกายภาพ (organoleptic test score) ของกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ค่าเฉลี่ยคะแนนลักษณะทางกายภาพของเปลือกสับปะรดหนักจะลดลงเมื่อใช้ระยะเวลาในการหมักนานขึ้น เช่นเดียวกับระยะเวลาที่นำสับปะรดออกจากกองเพื่อนำมาหมัก มือทิพตร่วมระหว่างระยะเวลาที่นำสับปะรดออกจากกองของร่วมกับระยะเวลาในการหมัก สำหรับเปลือกสับปะรดสดและเปลือกสับปะรดที่ผ่านในกองนาน 1 วัน เมื่อใช้ระยะเวลาหมักนานขึ้นจะมีลักษณะยุบตัวมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากมีค่าความชื้นสูง นอกจากนี้ยังพบว่ามีน้ำหนักรวมกันอยู่ที่กันถุงหมัก ค่า pH ของเปลือกสับปะรดหนักในทุกกลุ่มการทดลองมีค่าระหว่าง 3.10 – 4.05 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับพืชหมัก ทดสอบด้วยกระายงานของ Skeman และ Riveros (1990) ระยะเวลาในการหมักที่เพิ่มขึ้นมีผลต่อค่า pH ของเปลือกสับปะรดหนัก โดยเฉพาะในกลุ่มเปลือกสับปะรดสดที่นำมาหมักทันที ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) เช่นเดียวกับระยะเวลาที่ผ่านเปลือกสับปะรดไว้ที่กอง เมื่อระยะเวลานานขึ้นค่าเฉลี่ย pH จะลดลงอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง อิทธิพลร่วมระหว่างระยะเวลาในการหมักและระยะเวลาที่ผ่านเปลือกสับปะรดในกองมีผลต่อค่าเฉลี่ย pH

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยวัดคุณภาพของเปลือกสับปะรดหนักในทุกกลุ่มการทดลองทดสอบด้วย กันพบว่าค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์วัตถุแห้งจะลดลงเมื่อระยะเวลาในการหมักนานขึ้น ตรงกันข้ามกับระยะเวลาที่ผ่านหรือทึ่งเปลือกสับปะรดไว้ในกอง ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ระยะเวลาหมักที่นานขึ้นมีผลให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์โปรตีนมีค่าสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง เช่นเดียวกับระยะเวลาที่ผ่านเปลือกสับปะรดไว้ในกอง ($P<0.01$) ค่าเฉลี่ย NDF มีแนวโน้มลดลงเมื่อระยะเวลาหมักนานขึ้น ค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเฉลี่ย NDF ของกลุ่มการทดลองมีค่าระหว่าง 64.23 – 80.62 % สำหรับค่าเฉลี่ย ADF พบว่าอัตราการหมักที่เพิ่มขึ้นมีผลให้ค่าเฉลี่ย ADF มีค่าสูงขึ้นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) แต่ระยะเวลาที่ผ่านเปลือกสับปะรดไว้ในกองไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ย ADF ของเปลือกสับปะรดหนัก อิทธิพลร่วมระหว่างระยะเวลาในการหมักและระยะเวลาที่ผ่านเปลือกสับปะรดไว้ในกองพบว่า มีผลให้ค่าเฉลี่ยของ ADF สูงขึ้น

สรุปผลการทดลอง

ค่าเฉลี่ยคะแนนลักษณะทางกายภาพของเปลือกสับปะรดหมักจะมีค่าต่ำลง เมื่อระยะเวลาการหมัก และการผึ่งเปลือกสับปะรดทิ้งไว้นานขึ้น ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ค่า pH ของเปลือกสับปะรดหมักมีค่าเฉลี่ยระหว่าง $3.10 - 4.05$ ($P < .01$) อิทธิพลร่วมระหว่างระยะเวลาในการหมักและระยะเวลาที่ผึ่งเปลือกสับปะรดในกองมีผลต่อค่าเฉลี่ย pH

ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์วัตถุแห้งลดลงเมื่อระยะเวลาการหมักนานขึ้น แต่การผึ่งทิ้งไว้นานขึ้นค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์วัตถุแห้งสูงขึ้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ NDF มีอยู่ระหว่าง $61.84 - 80.63$ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ ADF เพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาการหมักนานขึ้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) ระยะเวลาการการผึ่งเปลือกสับปะรดทิ้งไว้ไม่มีผลต่อค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ ADF ระยะเวลาการหมักและการผึ่งเปลือกสับปะรดทิ้งไว้นานขึ้นทำให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์โปรตีนสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์โปรตีนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$)

ข้อเสนอแนะ

การหมักเปลือกสับปะรดเป็นแหล่งอาหารหมายของโโค ไม่ควรหมักเปลือกสับปะรดทันทีเนื่องจากมีความชื้นสูงถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ควรผึ่งกองทิ้งไว้อย่างน้อย 3 วัน ให้น้ำสับปะรดให้ออกน้ำบางส่วน เพื่อให้มีคุณสมบัติทางกายภาพ มีค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) และส่วนประกอบทางเคมี คงที่ใกล้เคียงสภาพสัดมากที่สุด และมีอายุการเก็บรักษาได้ยาวนานยิ่งขึ้น

กส ๔

ธร 2543. ราย เวบ บริจ สับปะ ฟิ นพ ล /2542

เกณ ที่ ณ นค น

บจ ใช จ ว น ต 254 น พ เบ

สับปะ ฟิ นพ ล

AS 988 Sttisti Analysis System. AS Institute Inc Cary North Carolina

Skerman and Riveros. 990 tropical grasses Food and Agricul

Organization the United Nations Rome Italy 83

Shain G.A., Indrusk, and Devendra. 978 Chemica treatment pineapp for
improvin digestib ity and utilization R. atagalung (ed) eedin iffs for
stock South East Asia. Malaysia.

Table 1 Physical characteristic and chemical composition of ensiled pineapple waste.

Duration before ensiling ,day	Ensiled period,week	Organoleptic test score	pH	%DM	CP (%DM)	NDF (%DM)	ADF (%DM)
0	0	20.00	3.50	9.04	7.51	80.62	31.15
	2	18.00	3.45	7.90	7.63	72.99	33.29
	4	16.00	4.05	8.17	8.07	73.65	35.73
	6	14.00	3.45	7.70	8.17	73.49	36.74
	8	12.00	3.10	8.10	7.85	71.34	39.41
1	0	20.00	3.60	8.44	6.88	77.10	34.38
	2	20.00	3.50	7.80	7.35	73.82	35.74
	4	18.00	3.90	7.95	7.37	75.00	36.95
	6	14.00	3.40	8.37	7.53	64.23	40.45
	8	12.00	3.60	8.82	7.35	73.34	40.43
3	0	20.00	3.60	9.62	7.97	78.01	36.97
	2	18.00	3.60	10.06	8.61	72.27	38.27
	4	18.00	3.85	9.30	8.43	77.69	37.12
	6	16.00	3.85	9.42	8.88	75.54	37.23
	8	14.00	3.45	9.01	8.87	73.22	40.52
5	0	20.00	3.80	10.71	7.33	72.09	37.88
	2	17.00	3.95	10.51	8.16	75.24	36.21
	4	18.00	3.90	10.16	8.58	75.96	39.57
	6	17.00	3.75	10.34	8.59	76.80	39.04
	8	16.00	3.85	10.09	8.57	72.67	41.19
7	0	20.00	4.00	9.53	7.82	75.98	35.54
	2	17.00	4.00	10.44	8.24	76.03	36.44
	4	17.00	3.80	9.70	8.26	78.43	35.73
	6	16.00	3.90	10.93	8.61	74.02	34.07
	8	15.00	3.75	9.55	8.60	75.32	34.23
P value	A	0.01	0.01	0.01	0.01	ns	0.01
	B	0.01	0.01	0.01	0.01	ns	0.01
	AB	0.01	0.01	0.01	0.01	ns	0.01